

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/186/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011406
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011406.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 14.07.2025, sp. zn. 8PP/33/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.10.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť okresného prokurátora, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením rozhodol tak, že (citácia):

I. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, p o d m i e n e č n e p r e p ú š ť a z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19.03.2021, sp. zn. 4T/24/2021 a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15.06.2022, sp. zn. 14T/45/2022.

II. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona súd odsúdenému určuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

III. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona súd nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 2 (dva) roky.

IV. Podľa § 68 ods. 1 a § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd odsúdenému ukladá povinnosť spočívajúcu v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

V. Podľa § 68 ods. 1 a § 51 ods. 5 písm. j) Trestného zákona súd odsúdenému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

VI. Podľa § 68 ods. 1 a § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona súd odsúdenému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

VI. Podľa § 68 ods. 1 a § 51 ods. 4 Trestného zákona súd odsúdenému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze dostavovať sa 1 krát za 3 kalendárne mesiace probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v sídle svojho bydliska, pričom prvý krát je tak povinný urobiť do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 25-29 spisu.

Odsúdený sa, ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia, vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 24 spisu).

Okresná prokurátorka (ďalej len „prokurátorka“) prítomná na verejnom zasadnutí v zákonom stanovenej lehote podala sťažnosť (č.l. 24 spisu), ktorú odôvodnila podaním zo dňa 09.08.2025, doručeným okresnému súdu dňa 12.08.2025.

Prokurátorka v písomne odôvodnenej sťažnosti uviedla, že odsúdený má evidované dva zápisy, a to prečin zanedbania povinnej výživy a zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom poukázala na závažnosť spôsobu týrania a na skutočnosť, že odsúdený chce po svojom podmiennečnom prepustení ísť opäť bývať späť k matke do jej domu,

s ktorou bude bývať sám. Je toho názoru, že odsúdený nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení, a to konkrétne očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti. Uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou súdu týkajúcou sa hodnotenia splnenia druhej materiálnej podmienky, a to konkrétne, spoliehanie sa na osobu brata odsúdeného, že tento bude dohliadať na správanie odsúdeného v čase jeho bývania s matkou. Podľa jej názoru okresný súd pri hodnotení splnenia podmienok pre podmiennečné prepustenie nedostatočne posúdil závažnosť spáchanej trestnej činnosti, pretože to, či odsúdený v budúcnosti povedie riadny život sa odvodzuje nie len od správania odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale aj vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného.

Uviedla, že odsúdený čiastočne ospravedlňuje trestnú činnosť, za ktorú vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody a čiastočne sa vyvíja z týrania svojich vlastných rodičov. Zároveň poukázala na to, že odsúdený si nevedel priznať týranie rodičov od polovice roku 2018 (tvrdil, že išlo len o „zlé obdobie“ v roku 2021) a popieral aj závažnosť svojho konania, preto sú dané dôvodné pochybnosti o skutočnej ľútosť odsúdeného. Pokiaľ teda súd odôvodňuje svoje rozhodnutie tvrdením odsúdeného, že aj poškodená - matka oľutovala podanie trestného oznámenia, je podľa prokurátorky potrebné poukázať na to, že poškodená sa bude vždy snažiť odsúdenému ako matka pomôcť.

Uvedené uzavrela tým, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody treba vždy zhodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, nevynímajúc jeho správanie pred spáchaním trestného činu, správanie, ktoré viedlo k jeho spáchaniu, ako aj správanie vo výkone trestu odňatia slobody. Vo vzťahu k posúdeniu splnenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody súd skúma, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda či prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho musí zväziť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávajú trest týka, ako aj plnenie si povinností vo výkone trestu odňatia slobody. Len tak je totiž možné spoľahlivo posúdiť, či aktuálne správanie sa odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody nie je len vonkajším prejavom jeho prispôsobenia sa prostrediu ústavu na výkon trestu.

Uviedla, že okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti. Podotkla, že samotný faktor trestnej minulosti a závažnosť aktuálneho trestného činu odsúdeného je preto dôležitým pri prognóze očakávania vedenia riadneho života. Prokurátorka je presvedčená o tom, že pokiaľ by skutočne došlo u odsúdeného k uvedomeniu si protiprávneho konania a úprimnej ľútosť, neprenášal by zodpovednosť za svoje konanie na poškodených a svoje konanie by nezľahčoval.

V závere zhrnula, že odsúdený nemá automaticky na podmiennečné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhoví alebo nie, je však nevyhnutné, aby súd svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil.

Na základe uvedeného navrhla, aby krajský súd ako nadriadený orgán napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil a rozhodol v danej veci sám tak, že zamietne žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že proti napadnutému uzneseniu je sťažnosť prípustná (§ 185 ods. 1, 2 Trestného poriadku, v spojení s § 417 ods. 3 Trestného poriadku), túto podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku) riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku), podľa vyššie citovaného § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť okresnej prokurátorky nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a dospel k záveru, že okresný súd po doručení žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na deň 14.07.2025, zabezpečil prítomnosť odsúdeného aj okresnej prokurátorky a dal odsúdenému aj prokurátorky možnosť vyjadriť sa k podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu

trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

Následne okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe, ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je možné vyhovieť.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z ustanovenia § 66 Trestného zákona vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je (podľa okolností konkrétneho prípadu) ani zisťovanie, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívom a spôsobom vykonania činu, pre ktorý bol odsúdený, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie, teda vykonal pomernú časť uloženého trestu.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení správne poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmienené prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že odsúdený počas výkonu trestu preukázal svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na

výkon trestu odňatia slobody. V ďalšom okresný súd správnym spôsobom poukázal na hodnotenie Ústavu na výkon trestu Hrnčiarovce nad Parnou, z ktorého nevyplývajú vo svojom súhrne žiadne také negatívne poznatky týkajúce sa správania sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré by viedli k opačnému záveru. Odsúdený bol päťkrát disciplinárne odmenený, je pracovne zaradený, pričom pracovnú morálku a plnenie pracovných povinností má na požadovanej úrovni a nahlásil si vyživovaciu povinnosť, ktorú si aj plní. Odsúdený plní ciele zaobchádzania. Z týchto dôvodov sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k zlepšeniu. V prípade odsúdeného je tiež nutné poukázať na to, že nebol disciplinárne potrestaný. Odsúdený má taktiež vybudované aj náležité sociálne zázemie, keď počas výkonu trestu odňatia slobody udržiava pravidelný kontakt s rodinou. V prospech odsúdeného svedčí aj skutočnosť, že vyjadruje kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a k alkoholu. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

V otázke splnenia druhej materiálnej podmienky, t. j. možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona, krajský súd uvádza, že aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Aj krajský súd, berúc do úvahy závažnosť trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil, dospel k záveru, že od odsúdeného možno očakávať po prepustení na slobodu vedenie riadneho života. Všetky vyššie uvedené pozitívne „poznatky“ o odsúdenom vyplývajúce z hodnotenia ústavu (správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, je pracovne zaradený, plní si vyživovaciu povinnosť, 5krát disciplinárne odmenený, kritický postoj k trestnej činnosti aj k alkoholu, existencia sociálnej väzby s matkou a dcérou) v spojení s existenciou možnosti bývania, hoci dočasného, u matky odsúdeného, s ktorou má v súčasnosti dobrý vzťah, perspektívou budúcej práce v zahraničí ako aj so skutočnosťou, že do okamihu odsúdenia Okresným súdom Dunajská Streda za prečin zanedbania povinnej výživy (teda do roku 2021) nebol právoplatne odsúdený za žiadny trestný čin, teda viedol riadny život, sú predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti odsúdeným. Je preto možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd vyhodnotil ako správne rozhodnutie okresného súdu, že vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, za ktorú odsúdený vykonával trest odňatia slobody, vzhľadom na zľahčovanie jeho konania a prenášanie časti zodpovednosti na samotnú poškodenú – matku odsúdeného, ako aj na negatívny vplyv alkoholu na správanie odsúdeného, na naplnenie druhej materiálnej podmienky uložil odsúdenému skúšobnú dobu v dĺžke 5 rokov, dohľad probačného a mediačného úradníka v trvaní 2 rokov (vrátane povinnosti dostavovať sa 1krát za 3 kalendárne mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi), obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve (aby odsúdený naďalej pracoval na svojej zodpovednosti za trestnú činnosť) a povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

V súhrne potom k sťažnostným námietkam okresnej prokurátorky je potrebné uviesť, že podľa názoru krajského súdu úvahy okresného súdu vychádzajú zo zistených skutočností, svedčiacich nielen v prospech, ale aj v neprospech odsúdeného (na rozdiel od argumentácie okresnej prokurátorky v dôvodoch podanej sťažnosti), pričom obsahujú logické a rozumné argumenty, vychádzajúce z individuálnych okolností tohto prejednávaneho prípadu. Okresný súd sa neopomenul zaoberať aj skutočnosťami svedčiacimi v neprospech odsúdeného, na ktoré poukázala okresná prokurátorka v dôvodoch svojej sťažnosti a uviedol, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresnej prokurátorky je síce možné dať za pravdu, že vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený právoplatne odsúdený a odpykáva nepodmienečný trest odňatia slobody, sa javia možnosti nápravy odsúdeného za sťažnené, avšak po prehodnotení všetkých skutočností svedčiacich v prospech odsúdeného aj v jeho neprospech vo veci konajúce súdy pritom nezistili také konkrétne okolnosti, či prekážky, pre ktoré by odsúdený nemohol byť z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený. Navyše, aj vzhľadom na sťažnostnú námietku okresnej prokurátorky, že odsúdený bude dočasne bývať u poškodenej – matky

odsúdeného, podmiennečné prepustenie odsúdeného správnym spôsobom podporili uložením dlhšej skúšobnej doby (až 5 rokov oproti zvyšku nepodmiennečného trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok a 8 mesiacov), nariadením dohľadu probačného a mediačného úradníka a uložením primeraných povinností a obmedzení uvedených v enunciiate napadnutého uznesenia, ktoré sú aj podľa názoru krajského súdu spôsobilé udržiavať správanie odsúdeného po podmiennečnom prepustení v zákonných mantineloch.

Je pravdou, ako uviedla okresná prokurátorka v odôvodnení podanej sťažnosti, že pri rozhodovaní súdu o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné vždy hodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, jeho správanie pred spáchaním trestného činu, správanie, ktoré viedlo k jeho spáchaniu, ako aj správanie vo výkone trestu odňatia slobody, pričom je potrebné tieto okolnosti hodnotiť vo vzájomných súvislostiach. Okresný súd v napadnutom uznesení všetky tieto okolnosti správnym spôsobom zohľadnil, keď uviedol, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, a to až vo svojich 42 rokoch, do toho času viedol riadny život a nebol právoplatne odsúdený za trestný čin. Aj krajskému súdu sa javí konanie odsúdeného, keď tvrdil, že po rozvede mal zlé obdobie, ako pravdivé, nakoľko sa predtým trestnej činnosti nedopúšťal. Rovnako správne okresný súd poznamenal, že aj vo vzťahu k trestnému činu zanedbania povinnej výživy, tohto trestného činu sa dopustil od marca 2020, pričom povinnosť platiť výživné mal odsúdený od roku 2018, čo korešponduje s časovým obdobím páchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Pokiaľ ide o správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, odsúdený sa vo výkone trestu násilného správania nedopúšťal, hodnotenie jeho správania riaditeľom ústavu vyznieva pozitívne. Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 14.07.2025 uviedol, že s matkou majú dobrý vzťah, všetko si vysvetlili s matkou aj s dcérou, ospravedlnil sa matke a tá ho podporuje finančne aj psychicky.

Pokiaľ ide o argumentáciu okresnej prokurátorky týkajúcu sa ospravedlňovania a čiastočného vyvíňovania sa odsúdeného zo spáchanej trestnej činnosti – týrania vlastných rodičov, podľa názoru krajského súdu sa s touto otázkou dostatočným spôsobom vysporiadal už okresný súd v napadnutom uznesení, keď zohľadnil aj len čiastočný kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, a to aj na základe hodnotenia riaditeľa ústavu, z ktorého vyplýva, že odsúdený sa k spáchanej trestnej činnosti vyjadruje kriticky. Navyše, odsúdený opakovane oľutoval trestný čin, ktorého sa dopustil voči svojim rodičom. Vzhľadom na uvedené okresný súd premietol túto skutočnosť do uloženia povinnosti odsúdeného zúčastňovať sa na psychologickom poradenstve alebo sa v skúšobnej dobe podrobiť psychoterapii, kde odsúdený bude naďalej pracovať na svojej zodpovednosti za trestnú činnosť.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a na okresným súdom správne preukázané polepšenie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť nielen skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré by mali eliminovať rizikové faktory u odsúdeného.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť okresnej prokurátorky zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.